Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

vo adhuc in oratione perseueraret vna sanctarum feminarum
ad quam pertinebat horas diuinum officij prudenter surgens
foras egressa est ut contemplatis stellis scire posset
siquid tempus ad pulsandum signum nocturnale Quae cum
prius vbi illa orabat accedere vellet in immo splendore
spiritus ad suum redire officium compulsa est Quam beatam Otilia
finitis nocturnis oculte ad se vocauit Praecipiens
ne alicui quidem ipsum viuentem ea quae viderat reuelaret
claritatem mentis quam vidisti nomen patris me sancti Johannis
qui ibi aderat sancta sancti Sequenti itaque die cum
genti gaudio ecclesiam quae sibi diuinitus ostensa fuerat inchoauit Quadam autem die cum boues
plaustrum onustum lapidibus ad fabricam ecclesie tra
herent ab ipso cacumine montis qui a summo usque de
orsum ad spacium lxx pedum ut amplius distabat
casualiter cecidit Cum omnes certe per descensum cur
rent ut simul eosdem boues si aliquid adhuc vite
in se haberent maturet ut eorum carnes lacerent vesca per
meritum sancti Johannis baptiste boues sanos et plaustrum in
tegrum et plenum lapidibus inuenerunt rursumque eos
per angustam semitam quae eadem via equus est puta a
scendere faciebat Hac autem ecclesia perfecta iuxta eam
dormitorium et alias officinas construi iussit et ipse
ibi cum paucis secundum vitam diuinam deuotissime se
uiebat Habuit ad beatam Otilia sub cura sua re
gimini centum sanctimoniales sub regula canoni
ca degentes Quas omnes pia mater illorum exemplo